

Transcripció del grup de discussió.

(Mentre esperem que arribe la última integrant del grup, vaig explicant-los el que farem i els explico que els he de grabar per poder transcriure el que diran)

Entrevistadora: Quins són els avantatges del treball per projectes, si és que en té?

Alumne 1: En el treball en grup es comparteixen responsabilitats i la feina es fa més ràpidament. Durant el treball poden sortir opinions de tots els companys i el resultat és més beneficiós.

Alumne 2: Diríem que treballant en grup ens podem repartir la feina i al final tots tindrem més bones notes, el treball ens sortirà més bé, i en teoria al final veurem que treballar en grup és millor que treballar sol.

Alumna 3: D'alguna manera ens preparem per quan siguem grans perquè, per exemple, treballant en empreses haurem de treballar en grup i compartir la feina.

A1: De tota manera, no sempre es bo treballar en grup, a vegades també va bé treballar de manera individual (per això tenim hores d'habilitats i de projectes) perquè aprens a treballar sol i a no dependre dels altres.

Alumna 4: La feina no depèn tota de tu, i compartint la feina el resultat és més beneficiós perquè obtenim un treball més elaborat, més bonic, pot ser millor.

A3: En grup també veus diferents maneres de pensar, aprens a mirar d'altres maneres.

E: Quins són els inconvenients que hi trobeu?

A3: De vegades no t'entens, amb el grup. Pot haver-hi conflictes perquè hi ha gent dins d'un grup que treballa menys que la resta.

A2: La gent es distreu, mirant coses que no toquen...

A1: Hi ha petits desnivells...

A3: Es comprometen a fer coses i no les fan...

Alumna 5: Els professors ens posen en grups en què hi ha gent que tira més i n'hi ha que menys, perquè els que van millor els han de...

A1: Ajudar.

A5: Sí, o introduir-los.

A3: També hi ha gent que no fa res.

A1: Sí, que no tenen dinàmica de grup.

E: Com es podria millorar?

A1: El qui no fa res hauria d'adquirir un compromís amb el grup.

A3: Però tampoc es compleixen, els compromisos que es fan.

A1: Ja, però un compromís d'ajuda a millorar.

A5: Quan els professors veuen que hi ha algú que s'arrepentja li diuen "Però avui què faràs?" i si no acaba la feina...

A1: El que fa el professor és que treballi per objectius, per a la gent que li costa més li planteja objectius concrets i els fa un seguiment permanent, per encomanar-los a complir els objectius.

A4: A mi em sembla que les persones que no fan res han de ser conscients que la nota que tenen va en relació, o sigui que, almenys, intenten fer veure que fan coses i van fent i llavors el professor s'adona del treball que ha fet.

A1: Ja però hi ha gent que no n'és conscient, els típics "passotes" que hi ha a la classe, que els és igual.

A2: També, des de fa uns anys, la gent que no treballava en un projecte era separada del grup i havien de fer tota la feina sols i llavors s'esforçaven en aquell projecte per treure bona nota.

A5: S'han d'esforçar per quatre persones perquè els grups són de quatre.

A1: Al final, ja no és tant pel treball, sinó per un mateix. Ha de sortir d'un mateix, perquè venim a l'institut per estudiar i si no ho fan...

A3: Llavors què fan aquí?

E: Us sembla una bona manera de solucionar aquests problemes, això de separar-los del grup?

A3: S'espavilen més.

A1: A banda, s'espanten i d'alguna manera se n'adonen i els fa reflexionar sobre què han fet.

A4: Ajuda a fer-los entendre la idea de treballar en grup, que hi ha altres persones que l'ajuden, no ho ha de fer tot sol.

E: Recordant quan anàveu a primària, creieu que els continguts que feu són diferents que els que fèieu a l'escola?

A4: Els professors intenten que totes les assignatures estiguin més o menys relacionades amb el projecte, inclouen, per exemple, matemàtiques o català, i és com si al projecte treballéssim també això.

A3: Jo crec que hi ha dues maneres de veure-ho. A l'institut treballem més els valors i a l'escola s'havia d'estudiar més...

A1: A nivell d'aprenentatge és més o menys el mateix. Aquí et deixen massa llibertat, a l'escola valoraven més el resultat, i aquí el procés.

A5: Sí, són maneres diferents. A l'escola els era igual com estudiessis, la qüestió era treure bona nota, i si treus un aprovat, ja està. Aquí, en canvi, et valoren el procés que fas diàriament, si millores o enpitjores, i després això t'afecta en el procés.

A1: Jo crec que estan bé les dues maneres...

A5: Hi ha assignatures, com matemàtiques, que sí que són les mateixes, però complicades. Comences sumant, restant, i després dividint i multiplicant, arrels quadrades... Més complicat, però en les assignatures més o menys és el mateix.

E: Aquí es treballen més actituds i valors, heu dit?

A3: Sí, ho troben més important.

A1: Prioritzen l'educació com a persones...

A5: Volen que siguem persones preparades pel món exterior, i no es fixen tant en els resultats, perquè una persona que estudia memoritzant després no es recorda de res, això no té cap sentit, necessiten persones que estiguin preparades i equilibrades, tot i que avui en dia n'hi ha poques (la gent vol resultats, resultats i resultats), i aquí t'ajuden a fomentar aquelles coses que semblen poc importants: el caràcter, saber-se comportar, saber-se relacionar amb l'exterior...

A2: Aquí et formen com a ciutadà, i a d'altres llocs valoren només els resultats acadèmics. De fet, aquí busquen un equilibri entre els estudis i valors.

A1: Aquí s'interessen per tu. No és que estiguin molt a sobre, perquè si no no aprendríem a anar sols per la vida, sinó que es fan les dues coses. Ens ajuden, ens donen suport... i sempre ens diuen el perquè de les coses, i sempre ens demanen que ho justifiquem tot. A d'altres instituts potser et demanen coses que no tenen importància (per exemple, quin any va néixer Cristòfol Colom?), que amb una cerca per internet en un moment tens la resposta, i no aprens res. Aquí et demanen el perquè de les coses, et demanen un resum personal (personal, és molt important) sobre el què has entès del tema, i això no pots buscar-ho enlloc, també has de fer mapes conceptuals del que estàs fent...

A4: Et deixen més llibertat per escollir què vols aprendre i com vols aprendre, perquè tu et coneixes a tu mateix i saps com estudiar. De l'altra manera et demanen, per exemple, "has de fer un resum per tal dia", i aquí ens diuen que fem el que més ens ajuda a aprendre.

A5: Si hi ha una cosa que ens costa, ens empenyen a solucionar-la.

A1: Has après o no has après? Hi ha resultats?

A5: Clar, en aquests exercicis tenen en compte si has après o no perquè no pots treure d'internet un resum personal.

A2: Com per exemple, a castellà o català ens poden demanar que fem un conte. Això no es pot memoritzar, però d'alguna manera has de saber fer-lo.

A1: Et demanen sempre la teva opinió personal, el perquè, i justificar-ho. Que sigui personal és molt important.

E: Diríeu que és més costós treballar així, demana més compromís?

A3: Jo crec que és al contrari. En d'altres instituts la gent s'ha d'esforçar molt més perquè com que treballen més els continguts han d'estudiar molt més. Aquí sí que hi ha feina i la fem, però no has d'estudiar per aprendre.

A1: No t'has de posar a casa a "empollar". Pots fer-ho per millorar, si cal, però sempre posem per davant el procés [d'aprenentatge] i els valors.

A5: Fan exàmens orals, i si ho entens ho pots dir, si no, no pots dir res. Gairebé cada dia et fan com petits exàmens però orals per fer-te un seguiment,

A2: També, per exemple en una hora, valoren l'esforç de cadascú per ell mateix, no demanen el mateix a tothom.

A1: Pel mateix, per exemple, 4 exercicis, el que s'ha esforçat més té més bona nota perquè se la mereix, en canvi, el que fa això sense esforç i no fa més, de què li serveix, si no li ha costat gens?

A3: Clar, no aprens...

A1: Clar, i llavors has de buscar altres exercicis que et serveixin a tu... Un mateix exercici és pot fer de diverses maneres, i et deixen més llibertat per fer-los.

A4: La dificultat dels deures, també. Hi ha qui els té més fàcils i més difícils. Si el professor creu que un que podria fer més, però ell només fa allò que ja sap, parla amb ell i li diu que faci coses més difícils, més del seu nivell.

E: Molt bé. Quines semblances i diferències trobeu entre els mestres de l'escola i els de l'institut?

A1: Són diferents. No de caràcter, però aquí hi ha més confiança. Es preocupen per tu, per la família... dóna confiança, dóna força. La confiança reforça els compromisos que prenem amb els professors, perquè el seu suport i la seva ajuda és important per tu, i et fa complir els compromisos.

A4: Jo crec que tenen una altra manera d'ensenyar. Ells creuen que és així, i diuen que a través de la confiança també s'aprèn... A l'escola també es preocupaven per nosaltres, però era d'una altra manera.

A5: Aquí el professor no és el que et posa els deures... És... No tant com un amic, però és una persona en qui confies i que li expliquis el que li expliquis no ho dirà a ningú i sempre tindrà un vincle de... no allò típic que et posa les notes i et deixa en pau, sinó que el professor és una persona en qui pots confiar, que es preocupa de les coses acadèmiques i les coses personals, llavors intenta donar-te consells per superar els teus problemes i vulguis o no et dona força interior per fer les coses.

E: Com ha de ser un bon professor de secundària?

A1: Ser pacient, molt pacient...

A2: Constant...

A1: Saber explicar-se molt bé...

A5: Als professors que venen nous, sempre, els altres mestres els fan entendre que això no és un institut normal, que no ens poden tractar igual, tampoc.

A3: És que nosaltres notem molta diferència, quan un professor ve d'un institut normal a aquí. Estem acostumats als de sempre... Ells venen, fan la seva classe normal, posen els deures que posarien allà...

A5: I nosaltres ens quedem igual, perquè estem acostumats a treballar d'aquesta manera.

E: Heu dit, doncs, que ha de ser pacient, constant i s'ha de saber explicar.

A1: Sí... i també hauria de ser amigable, que no sigui massa estricte, ni estigui sempre cridant.

A3: També ha de tenir bon rotllo amb els alumnes.

A1: Sí, bon rotllo, sobretot. Això et transmet confiança. No és que hagin d'estar de manera "passota", també han de tenir aquell punt de disciplina. Si han de castigar algú i posar-li una mala nota, l'hi posa. De fet, la majoria de professors són així.

E: Aquesta mena de treball fa que entre estudiants també tingueu més *bon rotllo*?

A1: Home sí, ens dóna força, i fa que ens comuniquem més, ens coneixem. Ens dóna lloc a defensar les nostres idees, i si trobes gent amb la mateixa forma de pensar, doncs fas amics.

A5: A vegades també et discuteixes, però com que sempre acabes arribant a algun acord, doncs et coneixes més, coneixes més a les persones.

A1: Si, està bé discutir una mica, però aprens a respectar les formes de pensar, i sobretot bon rotllo.

A5: També t'ajuda a tenir empatia.